

Megjelenik ez a lap heten-
kint kétszer
csütörtökön és vasárnap.
Á r a :
Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.
A szerkesztő szállása:
Szinház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden igtatáskor 30 kr. —
Nagyobbhirdetéseknél alku
szerint. — Hirdetések folyó-
tetnek a szerkesztőségénél.

Gegenpartei.

A „Kronst. Zeitung“ közelebről „büszkén” jelenti, hogy az ő képviselő-jelöltjeik Wächter Fr. és Trauschenfels Emil urak.

Ehez a büszke jelentéshez hozzá akarunk szólni egy kissé; de nem a személyekért. A személyekről nem mondunk mi semmi rosszat, mert nem szorultunk a személyes piszkolódás pimasz fegyverére; és mert Wächterért meg Trauschenfelsért — különösen az utóbbiért, — sokat kiállott, sokat küzdött a brassai magyarság. Csak örvendeni tudunk rajta, hogy egykori barátainknak úgy felvitte isten a dolgát, hogy most az a Kronstädter vallja őket büszkén a magáénak, a mely csak három évvel ezelőtt az ördögnek is oda adta volna, legalább Trauschenfelset.

Az pedig éppen felette örvendetes, hogy míg harmadéve Wächter és Trauschenfels egymás ellen fogyasztották a puskaport, mint kiengesztelhetetlen ellenfelek úgy állottak szemközt, — most olyan szépen megférnek együtt a Kronstädter pártfogó szárnyai alatt!

Mi tehát örvendünk. Mindamellert nem felejtkezhetünk meg azon polgári jogunkról, egyszerűs mind kötelességünk, hogy a leendő képviselő programmjával tisztába jöjünk.

Megbocsássanak Wächter és Trauschenfels, — mi emlékszünk igen is, hogy ők mindaddig határozottan vallották magokat a Deákpárt híveinek; a mi pedig a mi égető kérdésünket, a királyföld rendezését és kiválólólag a brassai municipalis életrendbe szedését illeti, ezen a téren annyi szép szót hallottunk Wächtertől, de főként Trauschenfelstől, az egyenjogúság és méltányosság érdekében, hogy — mint a példa mutatá — nem haboztunk egykor őket választani vezéreinkül.

Most azonban egészen zavarban kell lennünk politikai programjok felől, miután a „Kronstädter Zeitung“ lépteti fel (és büszkén) őket?

Mert azt a lapot akárminek tarthatjuk, csak

Deákpártinak nem, a mely minden magyar lapok közül legtöbbször a „Magyar Polgár“-ból idéz, — annak véleményét igen gyakran magáévá teszi; a mely küzd a törvény által jogositott államnyelv alkalmazásba vétele ellen törvénytől és törvényhatóságban; a mely nem egyszer volt már szószólója a Deákpártból alakult alkotmányos miniszterium törvényre alapított rendeletei ellen intézett törekvésnek.

Mertünk hivatkozni magára Wächterre és Trauschenfelsre, ezen uraknak politikai ítéletére és őszinte férfiaságára, hogy ilyen körülmények közt lehet-e Deákpárti lapnak tartani a Kronstädter Ztg-t?

De van még közelebbi bizonyítékunk is.

Mikor a Kronst. Ztg. nevezett urakat föléptette, egyszerűs mind elnevezett bennünket el-lenpártinak, és felszólított, hogy álljunk elő jelölteinkkel mi is.

Mi itt a „Nemere“ körül, s általában a brassai magyarság, meg vagyunk állapodva abban elejétől kezdve, hogy szavazatunkat Deákpárti képviselőre adjuk; ez nyilvános dolog mind lapunk, mind az itteni magyarság eddigi magatartásából.

Már most ha a „Kronstädter“ bennünket Deákpártiakat gegenparteinak vesz, nyilvánvaló dolog, hogy ő valami egyéb, csak nem Deákpárti.

Ezeknek alapján nagyon indokolva van, ha Wächtertől és Trauschenfelstől azt kérdezzük, hogy mi a program, nyílt és határozott program.

Mi nem mondtunk soha egy szóval sem, hogy Wächter vagy Trauschenfelset nem fogjuk választani. Mi olyat választunk, a kinek nézeteit osztjuk és személyes tulajdonságaiban megbizunk.

Micsoda alapon szólit tehát fel a Kronstädter ellenjelöltek felállítására, mielőtt Wächter és Trauschenfels iránt nyilatkoztunk volna?

Mi nem nézzük sem a nevet, sem a valóságot, sem a származást. Nekünk férfi kell nyílt,

hasznos és becsületes elvekkkel; Deákpárti programmal, az egyenjogúságra való törekvéssel.

Wächter és Trauschenfels adtak-e okot a Kronstädternek azon feltevésre, hogy ők nem ilyenek?

Itt nyilvános követjelölési értekezlet nem volt még. Ki léptette föl tehát a megnevezett urakat?

Talán a Kronstädter Zeitung egymagára? Brassóváros és vidék polgárai soha sem adtak erre megbízást Gótt Jánosnak.

Vagy valamely clique léptette föl őket titokban? Miért titokban, ha az elv nemes és hazafias? És minő clique lehet az, a mely merészel Brassó és vidéke sok ezernyi értelmes választója helyett candidálni?

Szabad népek közt a képviselőválasztásokra úgy szokás előkészülni, hogy a pártok nyilvános értekezleteket tartanak; ottan előadják a jelöltek programjokat, s a mely program és egyéniség megfelel a választók igényeinek, azt elfogadják és elősegítik nyíltan.

Ha azon urak, a kik Wächter és Trauschenfels urakat föléptetni szándékoznak, Deákpártiak, — hívják meg értekezletre a választókerület minden Deákpárti választóját. Ha más is akar még föllépni, előadja programját, és választunk nyíltan, szabadon.

Ha azonban az ellenzék valamely árnyalathoz tartoznak, gyűjtsék össze elvtársaikat akkor is szabadon; mi tudjuk tisztelni az ellenvéleményt és háborítani nem fogjuk.

Csak már azzal szeretnénk tisztába jöni, ha mi Deákpártiak gegenpartei vagyunk, — mi-féle párt mi-féle programmal az, a mely minket így nevez.

A horvát-okmány lopás.

A „Magyar Ujság“ máj. 2-ikéről egy hosszú cikket ad, melyben a horvát viszonyokat tárgyalja. A cikk folyamában Vonesina négy, állítólag a horvát kormány által Lónyay grófhoz küldött, hamisított jegyzőkönyvet közöl, a nemzetiek tanácskozásairól.

TÁRCZA.

Fitzmoor kapitány vagy a hinduk lázadása.

(Angol történelmi beszély.)

I. A szövetség.

Az összes nagy természetet egy kitörni készülő zivatar fedé be. Sűrű fekete fellegek usztak az égen elfödve a csillagok fényét. A fák levelei mozdulatlan függtek, — a lég tikkasztó heve és csak az erdei vadak távoli ordítása zavará meg az éj komoly csendét. A Mysore-ból Arcotba vezető út melletti sűrűségben egy csoport vad kinézésű férfi ült körül nagy lobogó tüzet, melynek piros lángjától megvilágítva, bő fehér gyapju öltönyökbe burkolva és teljesen mozdulatlanul, távolról inkább ködfátyolképeknek látszottak.

A keletiek szokása szerint keresztbe vetett lábakkal ülve, némelyek dohányoztak, mások fecsegték, a nagyobb rész azonban aludt. Körülbelül lehettek mintegy százán. Bronz-színűk, viseletük és tartásukról azonnal felismerhetők voltak, hogy hinduk. Vadtekinetűk, kuszált szakálluk és az öveikben rejlő fegyverek haramiákat sejtettek bennök, kik képesek a legaljasabb büntényre is. Közvetlen a tűz mellett ült egy ősz szakállu egyén, kit a többiek mély tisztelettel és érdeklél látszottak hallgatni. — Alakja oly szikár volt, hogy nem valami erős képzelő tehetség nélkül is kőbor szellemnek lehetett volna tartani. Hús nélküli teste szennyes, szakálla rendetlen, haja pedig zilált volt, s dühös borzalt serényü oroslánhoz hasonlított inkább, mint emberhez. Jobb karja, mit folyton vizirányos helyzetben tartott, meg volt meredve s nem volt hajlítható; így

volt jobb kéz — feje is már évek óta összeszorítva, melyen körmei mélyen a husba növe, kétségkívül sok fájdalmat okozott az öregnek. Sötét, nagy szeméből vad rajongás villogott elő. Baljában egy nagy bunkósbotot tartott, és élénken beszélve hihetlen gyorsasággal gesticulált. E férfi Nanna-Mookerje, a Fakir volt, ki a madrás kormányzóságban úgy a benszülöttek mint az angolok mindegyike előtt ismeretes volt szigora, jóstehetsége és az európaiak iránti gyűlöletéről. Mellette ült egy mintegy negyven éves hindu, ki úgy látszott a kis csapat főnöke, s ki csinosan dolgozott hukából (ugynevezett víz pipa) illatos dohányt és opiumot élvezett. Kezét arannyal dúsan kirakott kardjára fektetve, szórakozottan hallgatá a Fakir beszédét. A távol sűrűből egy a sakál-farkas ugatásához hasonló hang hasitá át az éj rémes csendét. Egy pillanat alatt mindenki elcsendesült. Az ugatás még kétszer ismétlődött. A Fakir mellett ülő férfi lobocsátá a hukát és felemelte kezét, mely jeladásra a kis csapat lándzsáját kézbe fogva, csatakész sorokban némán várta főnöke parancsát. Tíz perczel később négy, a többiekkel hasonlóan öltözött férfi lépett a tűz által megvilágított körbe. Közöttök egy magas termetű hindu lépdelt, kinek biztos járásáról és hadias tartásáról első pillanatban felismerhető volt a harezfi, bár a gazdag benszülöttek (sipoyk) öltözetét viselé. — Kisériői feloldák szeméi kötelékét. Kezei hátul bár össze voltak is kötve, mindazáltal legkevesébe sem látszott elfogultnak.

„Emberekim kémkedésen kaptak“ mondá Narain Bissumbhur a csapat vezére, szigoru tekintettel mérve végig a fogolyt.

„Nem úgy van! én jól halottam őket közeledni és nem futottam el. Te vagy a vezér? Fontos közlendőm van veled négy szem között.“

Narain a fogolyhoz lépett.

„Add ide kezedet,“ mondá ez. Bissumbhur kezét a fogolyéba tevé. Egy pillanatnyi szünet után felderült a parancsnok arca; levette az idegen kötelékét és intett a csapatnak, hogy vonuljanak földre.

„Mivel te is, mint én Kalée szolgája vagy“ mondá Narain „légy üdvözölve általam a Dacditák (így nevezték magokat az angol uralom ellen feltámadt benszülöttek, kik kevesen lévén nyílt harezra, guerilla életet folytattak) táborában. Mit kívánsz?”

Néhány nap mulva több szekér indul Mysoreből Velloreba 15000 font sterlinggel. (180.000 ft.) Néhány órányi távolra e helytől fognak elhuzodni az erdő szélén.

Hány főre mehet a fedezet?

A benszülöttek 9-ik ezredének egy teljes százada képezi a fedezetet. Elég erősnek gondolod magad, hogy meggyőzhed őket?

Ha együtt maradnak? úgy nem.

Elszéleszteni őket az én dolgom leend. Hány embered van?

„Száznegyven.“

Jól van, de ez még nem elég. Mac-Slane őrnagy, ki Mysoreban parancsnokol, ezen pénzzállítási alkalmat felhasználja, hogy leányát ennek őrizete alatt Velloreba nagynénje Cavendisch asszonyhoz küldje. Ha — közlésem folytán — a pénz és a leány hatalmatokba kerítetek, jutalmamul csak azt kívánom, hogy ez aranyhaju fehér leányt senki ne érintse.

Megegyeztünk!

Továbbá adnotok kell egy részt a zsákmányból.

Mennyit kívánsz?

Négyezer fontot. (48.000 ft.)

„Az igen sok“. Erre elkezdének alkudni, míg végre megegyeztek 2000 fontban.

Erre vonatkozólag a „Buda-pesti Közlöny“ következő nyilatkozatot teszi:

A horvát ellenzék egyik tagja, Voncina ur, a „Magyar Újság“ tegnapi számában négy jelentést tett közre, melyeket állítólag Vakanovics horvát-báni helyettes ur részint személyesen, részint elvarátai által gr. Lónyay miniszterelnök urnak Pesten átadott. Ezen „Emlékiratok“nak címzett jelentésekben a horvát ellenzék tagjainak részint némely cseh ellenzéki párteberekkel s több külföldi politikai egyéniséggel folytatott titkos értekezletei, részint a horvát nemzeti párt bizottságának tanácskozásai vannak részletesen leírva. Voncina ur azt állítja, hogy ezen, szerinte nem tartott ülésekről szóló jelentések, Vakanovics horvát-báni helyettes és b. Rauch meghagyása következtében és pedig oly czélből koholtattak, hogy általuk a kormány-elnök a valódi helyzetet, s a horvát pártok törekvéseit illetőleg tévuttra vezessék.

Mi ez ügyben úgy vagyunk értesülve, hogy a IV. számú jelentést, de csak is ezt, Vakanovics ur küldötte meg Lónyay grófnak egy magán-levél kíséretében, megjegyezvén e magán-levélben, hogy a jelentés mindenestre „érdekes.“

A többi hármat (I. II. III.) Vakanovics ur nem küldötte meg Lónyay grófnak, s ezek jellemzésül csak azon körülményt kívánjuk olvasóink emlékeztetésebe visszaidézni, hogy azon tények, melyekről ezekben szó van, annak idején, habár rövidebben, a lapokban is megemlítették. Ugyanis említve volt nem egyszer, hogy bizonyos, a jelentésekben megnevezett személyek Zágrába utaztak, s ott a nemzeti párt tagjai közül némelyekkel összejöttek. Továbbá egy szóval sem tagadja Voncina ur, de köztudomású dolog is, hogy az ugynevezett nemzeti pártnak választási czélokra jelentékeny összegek állanak rendelkezésére.

Egyébiránt csak azt óhajtjuk, hogy Voncina ur és pártja, ha majd elbágyul az országgyűlés, a szentesített törvények alapján a békés kigyenlítésnek s a pártviszályok megszüntetésének érdekében ösztönözten működjenek; azáltal lesznek csak képesek mindenkit meggyőzni arról, hogy azon állítólagos jelentésekben említett dolgok teljesen alaptalanok.

A munkások pere.

A sajtó által sokat emlegetett munkáspör véget ért. A pör folyamatát terjedelménél fogva nem ismertettük. Most az ítélet kimondásában constatálva van a tényállás, mit kapcsolatban azzal, ezennel bemutatunk olvasóinknak:

A pesti királyi tösvényszék ő felsége a király nevében hűtlenség bűnével vádolt bünperben e hó 1-jén következőleg ítél:

Policzer Zsigmond, Külföldi Victor, Farkas Ká-

Kijelölöm neked a helyet, mely legalkalmasabb leend a megrohanásra, mondá az idegen.

Én pedig csapatommal kellő időben ott leszek, ha tudatod, mikor indulnak el a szekerek. De mond meg csak nekem, ki vagy te?

És ha nem volna kedvem megmondani?

„Akkor felhasítottam hasadat.“ Ez alatt a Fakir közeledett hozzájuk és meghallva ez utóbbi szavakat, Bissumbhurhoz lépett s paranasoló hangon mondá:

Tedd, mit ez ember javasol. Ő ígérte be fogja váltani.

„Te ismeresz engem?“ kérdé a hindu idegen a csodálkozás egy nemével.

Igen, én ismerlek, — te vagy Radanauth Gopaul — a ki . . .

„Elég!“ mondá Gopaul, mi közben mutató ujját szájára illeszté. „De hogy ismeresz te engem?“ tévé hozzá halkan. Mookerjee megfogta Gopaul kezét és ujjával egy titokteljes alakot rajzolt tenyerébe.

Tudom, hogy hű szolgálja vagy Kaleának és gyűlölöd az angolokat; nemde, végre mind kipusztítjuk.

„Ugy van, mind!“

Siva és Boghani segéljenek meg! A dacoiták vezére intésére az egyik haramia három kis szekrényt hozott elő méz és palma levéllel, melyből Gopaul egy szivaralapot gyurt. Mialatt ez utálatos eledelt étvágygal rágta, Bissumbhurral a teendők felett tanácskozott. — Ezután még kiszivott egy pipa dohányt, mire eltávozott a fakir kíséretében, ki folyton imákat morgott és közbe-közbe mint vadállat ordított. Bissumbhur pedig hat haramia által őrzött sátorának függönyei közt eltűnt.

(Folytatása következik.)

roly, Ihrlinger Antal, Svoboda Lajos és Eszel András az ellenök felhozott és az ország közállapota ellen intézett bün merénylet által elkövetettnek állított hűtlenség vádjá alól, ezen büncselekvény tényálladékának hiányából felmentetnek s egyszersmind az ezen vád iránt a vizsgálatba szintén bevont Schäfler s a többi fent ellenében a bünfenyítő eljárás megszüntetik.

Ellenben Policzer Zsigmond kis czelli születésű, 20 éves, izr. nőtlen, magántanító az ellene külön vádkép felhozott és a kir. felség elleni büncselekvény által elkövetett hűtlenség bűnében bünösnek találattik és ezért a f. hó 29-ig tartott vizsgálati fogságának büntetésül lett beszámításán felül, még a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számítandó 6 havi börtönnel fenytettik s egyszersmind az elhasznált és használandó rabtartási költségek fizetésében elmarasztaltik.

Indokok.

A. Az első, tudniillik az ország közállapota ellen intézett bünmerénylet által elkövetett hűtlenségi vádat illetőleg, ezen hűtlenségi vád tárgyát képezi az alább elősorolandó gyanu jelekre és gyanuokokra alapított azon állítás, miszerint a pesti általános munkásegylet irányadó tagjai a külföldi nemzetközi munkásegyletekkel bünszövetségben és közös tendenciákhoz képest a végre szövetkeztek volna össze, hogy Magyarországon is a fennálló állam szerkezet és jogállapot erőszakos megbuktatásával a népállapot állítsák fel, és hogy ezen bünös cél megvalósítása tekintetéből irányeszméiknek szóval és sajtó útján történt terjesztése az általános munkás egyletnek, a külföldi munkás egyletek mintájára tervezett szervezése, a vidéki fiókegyletek megalakítása és a külföldi munkás strikok és tüntetések rendezése által a fennálló jogrend ellen már erőszakos támadást is intéztek volna.

Ezen vád alapját tekintve:

először is e tszék eléggé kimutatottnak látja ugyan azt, hogy a vádlottak birtokában és a pesti általános munkás egylet helyiségeiben lefoglalt s több nemzetközi munkás egyleti tagok által irt és szerkesztett felhívásokban, manifestumokban, levelekben és folyóiratokban, úgy a magyarországi munkás párt közönyeitől szolgált „Testvériség“, „Brüderlichkeit“, „Általános munkás ujság“ és „Allgemeine Arbeiter Zeitung“ czimű lapokban, oly politikai jogbölcészeti és szociális alapelvek, fogalmak és irányeszmék is foglaltatnak s illetőleg tétettek közzé, melyek a magyar állam és magánjoggal ellenlétben állanak, s hogy azok megvalósításának erőszakos megkísérlése, a fennálló jogállapotot csakugyan minden irányban veszélyeztethetné.

Másodszor az idézett levelekből és egyéb okmányokból továbbá kitűnik ugyan az is, hogy vádlottak magokat nyíltan social democratoknak vallották, és a pesti általános munkásegyletnek is social democratá irányu lapjai megindításával, a social democrat iskola felállításával és többféle szakosztálynak a külföldi egyletek mintájára tervezett alakításával satb. bizonyos social democratá irányu jelleget adni szándékoztak, továbbá, hogy néhányan közülök a genfi, a párisi és több német munkásegylet hírhedett tagjaival levelezésben állottak és közülök néhányan magokat a genfi nemzetközi munkásegylet tagjai sorába is felvették, s végre, hogy m. é. június 11-én az Istvánéri 4. sz. koreszmában rögtönzött munkás összejövetelben is jelen voltak és az itt történt közelhatározás folytán a párisi commune iránti rokonszenvük és ennek legyőzete feletti bánatuk kifejezésére rendezett tüntető gyászünnepélyben is részt vettek.

Ezen előadott s különállólólag is incriminált vádpontokkal s azokra alapított általános váddal szemben azonban, tekintve az alkalmazott hűtlenség büntény álladékának az 1723 9. t. cz.-ben meghatározott momentumait, és egyéb fennálló természeti és tételes jogszabályainkat, minthogy

1-ször is a vádlottakhoz intézett levelek felhívások és manifestumok csak azok írói és kibocsátói ellen és csak ezek intentióra nézve képeznek bizonyítékot és tekintettel arra, hogy a levelezés kölcsönössége és vádlottak válaszáinak tartalma kimutatva mivel sincs: azokból vádlottak bünös egyetértésére és célzataira nézve jogszerű következtetést vonni nem lehet;

2-ször: minthogy továbbá a vádlottaknál talált folyóiratok megszerzése és terjesztése hazánkban eltiltva nincs, azok incriminált megszerzési módja, bírálása s a munkás egylet közlönyében csak kivonatosan és a sajtó viszonyokhoz módosítva és ez uton nem is üldözött reproducálása, büntethető cselekménynek szintén nem tekintethetik;

3-ször: minthogy továbbá a genfi nemzetközi munkás egylet alapszabályainak 6-ik pontja szerint alapelvei követését és irányeszméi terjesztését külföldi tagjainak csak úgy és azon feltétel alatt teszi kötelességévé,

ha és mennyiben azok az illető államok különös törvényeibe nem ütköznek; ezen alapszabályt tekintve az adott viszonyok közt vádlottak némelyikének a genfi nemzetközi egylet tagjai közé történt felvétele és az erről szóló diplomáknak elfogadása, fenytető eljárás alá tartozó cselekménynek szintén nem vétethetik;

4-szer: minthogy továbbá a social-democratá elnevezésnek egyenként és testületileg szóval írásban és nyomtatványokban történt nyilvános használása, a munkásegyl. iskolának ezen czímmel felruházása, s a munkásegylet a külföldi nemzetközi social-democratá egyletek mintájára tervezett szervezése s a felsőbb helyen megerősített alapszabályoknak ezek által áthágása miatt illetékes intézkedés a közigazgatási s különösen a rendőrségi organumok jogköréhez tartozik; ezen ténykörülményekből a fenforgó vád támogatására vont következtetés ellenében pedig az ugynevezett social-democratá iskola valódi céljának és tantárgyának a tárgyalás folytán történt megismertetése, a vádlottak egy részének valódi intentióira nézve előállított bizonylatai, más részének pedig részint kárhözható részint pedig gyermekes mentegetődzései, úgy a vizsgálat egyéb adatai alapján, ezen törvénytől azon meggyőződést szerzte, hogy a social-democratá eszméknek és elnevezéseknek fitogtatása nem a valóságos és valódi értelmükben fel fogott communisticus és social democratá tendenciák érvényére emelésének és komolyan szándékolt megvalósításának célzatából, hanem csak részint az eszmék újdonsága és a lefolyt párisi tragica eseményekből közvetve az egész munkás osztályra kisugározottnak hitt és hamisan fel fogott nimbus által dicsvágy után kapkodásra izgatott néhány fiatal ember hiu képzelgéséről, negélyezéséből és az eszmék öntudatlan divatos majmolásából, részint pedig tényleg, s a tömegre is kihatólag, más értelemben és más célzatból történt;

5-ször, minthogy továbbá a m. évi jun. 11 történt tüntető, gyászünnepélynek inscenirozása is ugyanezen okok és alkalmi behatások alatt történt: vádlottaknak ezen ünnepélyben való részvétele is fenytető uton büntethető cselekvénynek és ezen tüntetés előidézésének tényezőit, s annak alkalmi voltát tekintve, ezen részvételt, az incriminált célzat igazolására jogszerű bizonyítéknak szintén nem vétethetik;

6-ször, minthogy továbbá a külföldi munkás strikoknak a vádlottak ellen incriminált tendenciákkal való okozatos összefüggése s azoknak a vádlottak által történt inscenirozása igazolva mivel sincs, azok a vádlottak ellen felhozott általános vád támogatására gyanuokot, vagy külön büntethető cselekményt szintén nem képezhetnek;

7-szer, minthogy továbbá a vidéki fiók munkás egyletek incriminált alapítása, az egylet lehető kiterjeszkedése céljából kiküldendő ügynökök kinevezése, a munkások politikai és polgári jogainak elérésére szolgáló törvényes eszközök felhasználása, a munkás világra vonatkozó napi kérdések megvitatása, a munkás egyleteknél való képviseltetés, és a külföldi munkásokkal való testvéries közlekedés az eredetiben is felmutatott és felsőbb helyen is megerősített egyleti alapszabályok szerint hatóságilag meg is engedtetett;

8-ször, minthogy továbbá ezen előszámlált és a vádperben részint a vádlottak összesége, részint pedig csak egyes vádlottak ellen felhozott vádpontok s illetőleg gyanuokok összhatásaikban is azon vádat, miszerint a vádlottak s általában a magyarországi munkás-egyletek tagjai között az incriminált bünös célzatra és végcélra nézve előre megállapított tervszerű összeszövetkezés létezett volna, s hogy a külföldi nemzetközi munkás-egyletekkel bünszövetségben arra működtek volna, hogy Magyarországon a fennálló államszerkezet és jogállapot erőszakos megbuktatásával a népállapot létesíthessék, helyre egyáltalában nem állithatják;

9-szer, minthogy továbbá arra nézve, hogy vádlottak az incriminált bünös célzattal szembe kiviteltel szóval írásban vagy nyomtatványban izgattak volna, vagy a vád alatti büntény valóságos megkezdését involváló kísérletet merényeltek volna, mi bizonyíték sem állítható helyre, a felsorolt vádpontok pedig a vád alatti büntény elhatározott elkövetését célzó s már a bünkísérletet is magában involváló előkészületeknek egyáltalában nem tekintethetnek;

10. minthogy továbbá eltekintve attól, hogy a pusztá lehetőségből a valóságos bekövetkezésre jogszerű következtetés még nem vonható, a jövő képzelt veszélyeinek megelőzése nem az igazságszolgáltatás, hanem a praesentív rendszabályok megtételére hivatott közigazg. közegek jogköréhez és feladatához tartozik;

11-szer, minthogy végre tekintve és egymáshoz arányosítva a vádkép felhozott bünmerénylet tényezőit, t. i. egyrészt Magyarországnak az állítólagos bünmerénylet objectumát képező s a népképviselőre alapított

államszerkezetét, államhatalmi viszonyait, az uralkodó jogfogalmakat s az ezeken alapuló összes politikai társadalom és birtok viszonyokat, s továbbá a vádban kijelölt célt, t. i. a kommunisták népállamának Magyarország fennálló államszerkezetét s jogállapota erőszakos megbuktatásával leendő felállítását, más részről pedig ezen büntény alanyaiul kijelölt egyéneknek politikai, szociális és értelmi tekintetbeni jelentéktelenségét s hatásuknak legfőleggye egy utszai kravall inscenizálására terjedhető szűk körét, és a vád szerint az állítólagos bűnmerénylet elkövetésére használandott eszközök, t. i. a fennálló összes köz- és magánjogi intézmények megsemmisítését célzó communisticus és social demokrata tendenciák minőségét, ezen felállított viszonyok közt vádlottak a vádban körülírt büntény elkövetésére képesített alanyoknak az állítólagos óriási bűnmerényltre használandott silány eszközök pedig ezen tény elkövetésére alkalmas eszközöknek sem tekintethetnek; ezeknél fogva vádlott Farkas Károly, Külföldi Victor, Hurlinger Antal, Svoboda Lajos és Essel András az ellenük felhozott s állítólag az ország közállapota elleni bűnmerénylet által elkövetett hűtlenség vádjá alól, ezen büntény álladékanak hiányából felmentendők voltak s egyzersmind az elővizsgálat kezdetével letartóztatott, de ez uttal vád alá helyezettnek sem kívánt többi vádlott ellenében is a további büntényítő eljárás megszüntetendő volt. —

B. A második vagy is a Policzer Zsigmond részéről a királyi felség közállapota elleni büncselekvény által elkövetett hűtlenségi vádat illetőleg:

Ezen vád tárgyát képezi a most megbírt bűnmerényletbeni bűnrészesség elestével vádlott Policzer Zsigmondnak a pesti általános munkás egyesület m. évi febr. 19-én tartott tanácsülésében nyilvánosan és többek előtt elmondott beszéde: „Dass es noch sehr vom monarchischen Geiste zeigt, wenn man das Geschenk einer sogenannten hohen Person als ein Ereigniss betrachtet; viel republikanischer ist es, den König als hohe Person zu ignorieren. Dass in den öst. ung. Staaten ein Franz Josef existiert, kann nicht geläugnet werden, aber dass er als hohe Person existiert, dürfen wir nicht anerkennen.“ „Brüderlichkeit 4. száma.“

Ezen vádkép felhozott büncselekmény tényálladéka teljesen helyreállítatik a következő bizonyítékok által:

1-ször ezen beszédnek közgyűlésben több emberek előtt az idézett kitételek használatával történt elmondását vádlott ellenében teljesen beigazolja vádlottnak a m. é. febr. 19-iki tanácsülésről szóló s az általa szerkesztett „Brüderlichkeit“ és „Testvériség“ mult évi 4 számaiban közzé is tett közlése.

2-ször ezen beszédnek ily értelemben történt tartását megerősíti vádlottnak s a jelen volt tanuknak is ily értelmű vallomása.

3-szor ugyanezen bizonyítékok helyreállítják azt is, hogy ezen beszédre okul és alkalmul a kir. felségnek a munkásegylet részére tett kegy adományozása szolgált.

Ezen beszéd pedig a hűtlenség büntényálladékat a felhozott körülmények tekintetbe vételével vádlott ellen teljesen helyreállítja, mert ebből világosan kitűnik, hogy vádlott alkotmányos honpolgári kötelmeinek s tartozó loyálisának nyílt megszegésével nem csak kéredőleg kijelenti, hogy ő a legfőbb államhatalom képviselőjét mint ilyet és ezzel együtt a törvényes monarchikus kormánykaltat is el nem ismeri, hanem másokat is a kir. kegyajándék elutasításával hasonló érzelmekre izgatott.

A büntetés kimérésénél egyrészt terhelő körülményül vétetett ezen beszédnek vádlott által nyomtatványokban is történt kérkedő közzététele; enyhítő körülményül azonban vádlott fiatal kora s a tárgyalás folyamán tanuk által is igazolt tulfeszített képzelgése és nyeglesége.

Kelt Pesten a kir. fenyítő törvényszéknek 1872. april 30 tartott üléséből.

Ez ítélet ellen Rozgonyi kir. ügyész, mint hogy Policzer ellenében a kir. ügyészség mint közzévaló részéről indítványba hozott perbefogatas el nem rendeltett, bejelenti a felebbezést. Felebbezését részéről továbbá indokolni nem kívánja, hanem csak az összes iratoknak a jegyzőkönyvekkel való felterjesztését kéri. Policzer védője Fridmann szintén bejelenti a felebbezést, indokolásának beadására nyolcz napi határidőt, s az ítéletnek végzésileg kiadatását kérvén.

Román lapszemle.

„Patria“ 45-ik sz. Az elfogulatlan szemlélő — írja a „P.“ — ki figyelemmel kísérte az ellenzék törekvéseit s egy a választási visszaélések ellen hozandott

törvény alkotására irányzott buzgóságát, azt hitte volna, hogy az ellenzék a puritán igazság céljánál egybre nem törekszik. De ha az ember ezen urak tényeit vizsgálja, meg kell győződnie: hogy a visszaélések elleni törvénynek ép az ő megbüntetésök végett kellett volna létrejönni, — s hogy ők már nemcsak soha be nem váltandó ígéretekkel korteskednek, hanem pénz és ételitalal a legundorítóbb megvesztegetési kísérleteket teszik. —

Tényleges tudósításaink vannak — leginkább románakta vidékekről — hogy az ellenzék nemcsak az országgyűlés által soha el nem fogadható ígéretekkel ámitja a népet, hanem pénzzel, gabonával és itallal igyekszik a választókat megvesztegetni. Románaink némely vidéken egész bővíben vannak a bornak és pálinkának; a szegényebbek kisebb összeget kapnak előlegkép, — a befolyásosabbak már nagyobb összeget — de mind azon föltét alatt: hogy bizonyos ellenzéki jelöltre szavazzanak.

A magtárak kinyitvák a vetési kölesönre, az erdők fel vannak szabadítva s rendkívüli potom áron adatnak el a választóknak.

Hiteles adatokkal fogjuk mindezt bebizonyítani, ha valaki kétségbe vonná!

Az ellenzék tehát a szabadelvűség köpenyét öltötte magára, hogy azzal vétkeket eltakarja s e mellett azon hamis rágalommal ámitja a közönséget, hogy a kormánynak 3 millió áll rendelkezésére; mintha bizony a kormánynak volna más alapja, mint a melyet a törvényhozas megszavaz. —

Az együgyű nép nem levén neki helyes fölfogása — könnyen hitelt ad e hazugságoknak. Mi azonban arra intjük a román választókat: hogy e kétszínű szabadelvűek által ne engedjék magukat tévutra vezetetni. —

Ugyanez írja: hogy Nagy-Szebenben egy széki közgyűlés tartatott a választási előkészületek tárgyában.

Ebben különösen elhatározatott: hogy a már szentesített törvények ne hirdessenek ki, hanem előbb egyszéki bizottságnak adassanak ki véleményezés végett. — És valóban: az ipar, vadászati és községi törvények kihirdetetlen maradtak!

Politikai szemle.

A strassburgi egyetem felavatása nem épen úgy folyt le, mint a németek óhajtották volna. A politikai nagy tüntetés megboszlta magát. A német tanulók és a lakosság között véres összeütközés került a dolog. A muzsafiak katonai fedezet nélkül ki sem mozdulhattak. Az elsassiak hő francia érzelmét ismerve egyébiránt nem is lehetett másnemű fogadtatásra számolni a német ünnepélyezőknek.

Franciaországban a radikálisok által a „Republique Française“-ben, Gambetta lapjában a köztársaság elnöke határozott hangon felszólítatik, hogy a kormányhivatalokból s hadseregből minden császári elemet száműzzön, mert ha nem, továbbra nem számíthat a radikálisok támogatására.

A terület felszabadításának kérdése ismét napi renden van. E hó 1-én a pénzügyminiszter részt vett az e célra kiküldött bizottság ülésében — mely egy pénzügyi javaslat a Carayon-Latour és ez Philippoteaux-é — fölött tanácskozott, mely azt hozza indítványba, hogy a kormány felhatalmaztatik, illetőleg utasittatik kölcsön kötésére, a melylyel a hátrálékos három milliárd lefizethetnék. Goulard pénzügyminiszter kijelentette, hogy ő állithatni véli Poroszországról azt, hogy az 1874. májusa előtt, tehát a frankfurti békében kikötött határidő idő előtt is elhagyná Franciaország elfoglalva tartott tartományait, ha a hadi kárpótálás lefizethetnék. A kormány föfeladatának tartja is ezt, habár az sokkal nehezebb, mint egyelőre látszik. A tárgyalás alatt volt javaslatot a kormány nem látja kivihetőnek, de azért kéri a bizottságot, hogy folytassa tanulmányait és munkalatait e kérdés körül. — A miniszter beszéde után a bizottság is hason értelemben határozott.

V e g y e s.

(A király elutazása.) Május 4-én indult felséges királyunk utra, hogy gondos atyai érzelmeit követve, károsult alattvalóinak nyomorát megtekintse. E nap reggelén a Dunapart kikötőinél árboczaín zászlók lengtek, s minden gőzhajó fel volt lobogóva. A budai parton, a várkert előtt nagy közönség várt a király elindulására. Ő felsége a várkertből nyíló ajtón jelent meg (huszártábornoki egyenruhában.) Bellegarde hadsegéd, s Kerkapoly és Tisza miniszterek kíséretében. Az a hír, mintha gr. Andrassy is követné, alaptalannak bizonyult

be, mert a külügyminiszter már Bécsbe utazott. A kertajtónál Budaváros hatósága fogadta a királyt, valamint miniszterek és főurak. A gőzös kikötő hidjánál pedig a megyei küldöttség állt, kiknek részéről gr. Zichy Viktor főispán mondott üdvözlő szavakat, egyszersmind kérve, engedné meg ő felsége, hogy a küldöttség — a trón iránti törhetlen hűség jeléül a megye határáig elkísérhesse. Erre a király így válaszolt: „Hű népeim sorsa atyai gonoskodásom legfőbb tárgyát képez. Velelök érzem örömeiket, s a legbensőbb részvétellel kísérem a gondviselés által rájuk mért szenvedéseiket. Ezért indulok a magyar alföld termékeny vidékeire, hogy egyrészt személyes meggyőződést szerezzek magamnak az elemek által okozott pusztításokról, és ezek enyhítésére kormányom által máris elrendelt intézkedések hatályáról, és hogy másrészt jelen legyek egy oly munkalatt megkezdésénél, melytől a kereskedelmi közlekedés emelése mellett az országra nézve oly nagy fontosságú öntözősi mű létesítését s a mostaniakhoz hasonló károk lehető elhárítását is bizton várhatjuk. Egyébiránt szivesen fogadom s királyi kegyelmemmel viszonzom üdvözetüket. Kíséretüket megyéjük területén kedvesen veendem.“ — Ő felsége szavait lelkesült éljenek kísérték. Ezzel véget ért a fogadási ünnepély, s a király megkezdé utját, mely népei iránti atyai vonzalmának tanúságát adja.

(Bakesi Ferencz) három- és miklosvárszéki baloldali képviselőjelölt az Ellenőrben egy meghívást bocsát közre, melyben tudatja, hogy május 18-ikán (pünkösd szombatján) Baróthon, ugyan e hó 21-ikén (ünnep utolsó napján) Seps-Szent-Györgyön szándékozik programját előadni, mire Három- és Miklósvárszék választói polgárait tisztelettel meghívja.

(Erdő egy képviselő mandatumért.) Közéünkben egy kis városka, mely képv. küldési joggal bír, mint halljuk, nagyon licitálja a mandatum árát. Egyelőre 10 ezer forintban állította meg árát, de ily vevőre nem akadott. Most egy erdő van érette ígérve baloldali programmal. A licitaló fél nem tekinti tulajdonkép a programot, hanem a kitűzött jelszót: ki többet? tartja szem előtt. Nagyon sajnáljuk, hogy G. I. ur, e városkának utóbbi időben volt képviselője — újból föl nem lép, mert csak ő vethetne véget e gyalázatos licitációnak.

(Meghívás.) Folyó évi május 12-ikén délután 4 órakor a helybeli magyar társalgó egyesület rendes tavaszi közgyűlését megfogja tartani, a melyre ez egyleti tagok tisztelettel meghívhatnak.

(A Vezuv kitéréséről) eme legújabb részleteket olvassuk e hó elsejéről: Tepnapai távsürgönyök szerint borzasztó villámlás és menydörgés reszkette meg a levegőt a Vezuv körül, s mely roppant rémületet okozott az egész városban, bár ma kisült, hogy az egész csak koholmány, s a tettést a hatóság erélyesen nyomozza. A nép erős földrengéstől tartva, nem mert a házakban maradni, s a térken és szélesebb utcákon csoportosult össze, sőt igen számos család az egész éjet szabad ég alatt töltötte, s az utca sarkokon álldogáló gyorskoecik mind megteltek, hogy hálósobáku szolgájanak a remegőknek, ezenkívül a Victor Emanuel korszón számos elegans hintó csoportosult össze, hasonlóképen éji tanjáku előkelő családoknak. Éjjél tájban megkezdődött a hamvas eső, és tartott egész reggelig erős mennydörgés és villámlás között.

(Új koronaör.) A hivatalos lap 103. száma a király azon intézkedését közli, hogy gróf Károlyi Györgyöt a gróf Barkoczy János halála által megürült magyar főudvarmesteri állomásra kinevezvén, koronaöri tisztjétől felmenti s a nála elhelyezett korona kulcsainak átvételével s a teendőik ideiglenes vezetésével gróf Festetich Györgyöt bizza meg addig, mig ez állomás betöltése iránt a jövő országgyűlésen gondoskodva lesz.

(A szerb egyházi és nemzeti congressus) föloszlattott, és augusztus 18-ikára egy új hivatott össze. A hivatalos lap ekként tudatja ezt: Ő felsége folyó évi márczius hó 29-én kelt legf. elhatározással elrendelni méltóztatott: hogy az 1859. évi april hó 24-én kelt legf. elhatározással Karloviczra egybehívott, jelenleg elnapolt szerb nemz. egyh. congressus a carloviczai érsekség és szerb patriarchatus administratora utján felszólattassék és az 1871. évi május hó 29-én kelt legf. elhatározással jóváhagyott választási rend szerint, új szerb nemzeti egyházi congressus folyó évi augusztus hó 18-ik (6-ik ön.) napján Karloviczra ugyancsak nevezett administrator utján egybehívassék, mely mindenekelőtt a később Ő Felsőge által kinevezendő kir. biztos jelenlétében az eddigi mód szerint a karloviczai érsek-metropolita és szerb patriarcha választását eszközözendő, és a választás eredményét a kir. biztos utján legf. helyre terjesztendő, azután pedig esetleg egyéb teendőket, nevezetesen a függőben maradt congressusi munkalokat elintézendő.

(Gyujtó gázok.) April 22-én egy nagyszébeni pol-

gár elmenve egy szérüskert mellett, egy szénaboglyától alig két lépésnyire kis lángot vett észre. Odasietett és még sikerült a tüzet, mely már a szénát fenyegette, eltaposni. A tűz keletkezett a ház lakói nem tudták másképp megmagyarázni, minthogy valami egér talán megragott egy elejtett gyufát, úgy hogy az meggyult. A tűzjelenség azonban ismétlődött s akkor kitűnt, hogy a kékes-vörös láng a laza földből csap föl. A tulajdonos fölászta a földet, s akkor kitűnt, hogy azon helyen hajdan pücegödör volt, melyet a ház egy régebbi tulajdonosa betemetetett. E gödörbe rothadó anyagokból gyulékony gázok fejlődtek s ezek okozták a tűzjelenséget, mely veszélybe ejtette a közeli szénaboglyát is.

(A „Testvér“-nek) M. Szigetről e hó 4-ikén távirják: Városunk legszebb negyede tegnap leégett. Megyeház, r. kath. egyház, a kegyesrendűek lak- és iskolaépülete, a piacon lévő házak és kincstári épületek legnagyobb része a lángok martaléka lett. A lakosok kétségbeesése leírhatatlan. A tűz keletkezésének okát biztosan meghatározni még nem lehetett.

(Szekely Gergely) Seps-Szent-Györgyön közelebb 100 személynek fog ebédet adni.

(Az előpataki fürdőbizottság) az idén nagy áldozatokat tett a fürdő díszének emelésére. A vendéglősök már betelepültek, s így rövid időn a fürdői saison meg fog kezdődni.

(A marosszéki Deák-párt megalakult.) Elnök Filep Albert, alelnökök Bothos Kálmán és gr. Toldalagi Victor. Deákhoz és a kormányhoz üdvözlő táviratok intézettek.

(Abdul-Azis) török szultán 1000 piasztort küldött az alföldi vízkárosultak javára.

(Szász polgártársainknak.) Az angol konzul, Monson Edmond John hivatalos levelezéseit magyar nyelven vezeti. Azon derék szász polgártársak, kik gyermekesüktől fogva köztünk vannak s egy hangot nem tanultak meg magyarul, s a kik azon csodálkoznak, hogy miért nem tanulja meg a magyar az ő nyelvüket, okulhatnak-e példán.

(A magyar nyelv díjnékülki tanítását) elrendelte a keleti vasut igazgatósága azon kebelbeli hivatalnokait illetőleg, akik még eddig a magyar nyelvet nem bírják. Az illető tanfolyam kezdetét külön körlevél fogja bejelenteni. A keleti vasut igazgatóságának ezen hazafias és hivatalnokaira nézve nagylelkű intézkedése dícséretet érdemel.

(Sarolta császárnőről) ujabban ismét szomorító hírt olvastunk. A szerencsőtlen császárnő hirtelen egészen átváltozott s az eddigi hallgatag, csendes beteg, heves, ingerlékeny, sőt dühöngő lett. Vadállatnak hiszi magát, s mindenkit, a ki szobájába lép, szilaj, elvadult természetellenes hangon támad meg s ha egyedül van, ruháját tépi, s magán ejt fogaival sebeket.

(A strassburgi egyetem) megnyitására vonatkozólag távirják Strassburgból: „Ma délelőtt 11 órakor pompás májusi időjárás mellett nyitott meg az itteni egyetem. Az utcák és térek roppant néptömeg által voltak ellepve. Pont 11 órakor lépett a rektor, a strassburgi egyetem tanári karának, s vagy 30 egyetem küldöttségének élén a terembe. Möller elnök rövid megnyitó beszédet mondva, így szólt: „Uraim! Ó felsége a császár uralkodó házában hagyományait követte, s a német nép legbensőbb óhajának tett eleget, midőn Elsass-Lothringennek, a háboru hős tettei által történt visszaszerzése után, ezen tartomány Németországgal való új egyesítésének beszentelési tényeül, a strassburgi egyetem visszaállítását szemelte ki. Kaphatott volna-e Elsass ennél szebb népajándékot Németországtól? Ez a nemzeti élet fajsokája lesz, s Elsass teljesen visszaszerzi nekünk. A német ifjuság lelkesülten fog ide tolni; s mint ma Németország Strassburg felé, úgy fog egykor Strassburg Németország felé áradni s szellemi világosságot terjeszteni. A császár nevében és a herceg-kancellár megbízásából az egyetemet megnyitottnak jelentem ki.“ — Erre Möller az alapító okmányt olvasta, melyet azután Bruch rektornak átnyújtott. Ezután felolvasá a koronahg. üdvözlő táviratát és élteté a császárt, Bruch rektor meleg szavakban köszönetet mondott a császárnak, a birodalmi kancellárnak, Roggenbach elnöknek, a város mairejének és felolvasá azután a német birodalmi gyűlés elnökségének üdvözlő iratát. Egy kardal elének-lése után Sringer tanár az ünnepi beszédet mondotta. Ennek befejezése után az idegen küldöttségek három képviselőjének beszéde következett, mire Bruch rektor rövid választ mondott. Az ünnepi terem résztvevőkkel zsufolásig megtelt.

(Adomány.) Egy magát megnevezeteni nem akaró hölgy a rokkant tisztok, altisztok és közkatonák számára létesített báró Hess Henrik tábornagy-féle alapítvány javára 3600 frtnyi összeget adományozott az egyeséges államadósság kötelezvényeiben. A közös külügy-

miniszter a hivatalos lap közelebbi számában köszönetet nyilvánít az adakozónak ez adományért.

(Az emberélet becsé Amerikában.) Az egyesült államok törvényhozásának mindkét háza épen mostanában egy billt fogadott el, mely szerint hanyagság vagy vigyázatlanság miatt a vasutak által előidézet halál esetében, az illető vasut társaság 20,000 (20,000 frt.) kárpótást tartozik fizetni a meghalt rokonai számára.

Magyar színház Brassóban.

Szombaton Mártonné Ida asszony jutalmául „A szigetvári vértanúk“ Jókai történeti drámája adatott. A ki jutalmat méltóan várt, mert kiérdemelte: csatlakoznia kellett. Eddig a közönség elismerését tapsokban fejezte ki, de most midőn annak többre kellett volna kiterjedni, ez is csak laza módra történt.

Az előadás egészen sikerültnek mondható. Mártonné (Lórántfy Anna) benső hévvel és a lehető helyes felfogással játszva szerepét. A hol bánatának könnyekben adott kifejezést — azon jelenetei kiválóan sikerültek mondhatók. Mint valódi drámai alak a közönség figyelmét lebilincselte és kedélyével érzelmeinek kifejezése szerint játszott.

Tóth Jenő Zrínyi Miklósában tökéletes alakkal találkoztunk. Toldyné drámai szerepkörében a legtöbb-ször sikert arat, de népszimnűvi szereplései jóval felül haladják az elsőt. Toldy és Jáni szintén elismerést érdemelnek.

Vasárnap Feleki Miklós „Agyal Bandi“-ja tele ház előtt került színre. Hamvai mint énekes lépett fel és tetszést aratott. Tóth, Bandi szerepében elismeréssel találkozott. Toldyné mint Juliska honn volt szerepében. E szerepkör teljesen az övé. Abból egy részletecskét sem enged el, hogy azzal elismerést ne szerezz. Mártonné az anyai érzelmeinek könnyekben adott kifejezést. Végjelenete — midőn megtagadott fiával találkozik — kitűnően sikerült. Jáni Kákátói szerepét helyes oldalról fogta fel, csak néhol annak ügyetlenségeit tulságosan tetézte.

Szombaton Tóth Jenő jutalmául „Pünkösdi királynő“ operette adatik. A jutalmazandó színházi közönségünk előtt eléggé érdemesé tette magát arra, hogy méltó jutalmát várhassa. A mi a társulat által rég ígérve volt: operette adása, ez alkalommal az is teljesítve leend.

Közgazdaság.

(Táviradai szerződés Németországgal.) A közelebb ratifikált és közzétett szerződés szövege szerint ezentel a magyar-osztrák monarchia és a német birodalom közt váltott magán-sürgönyök díja egy frt. o. é. lesz, a határkerületekre nézve azonban kedvezménynek van helye, az átviteli díjakra nézve csak annyiban történt változás, hogy a magyar-osztrák monarchiából Hollandba küldendő sürgönyökért ezentel 60 kr. fizetetik.

(A pesti pénzpiacon helyzetéről) a következőket írja „N. fr. Pr.“ A piac helyzete sokakban aggodamat kelt, nem azért, mintha a pénz megszűkült volna, mi már csak azért sem következhetett be, mivel a kormány által felvett 30 millió kölcsönből tetemes összegek vannak forgalomban, s illetőleg bankoknál elhelyezve, hanem aggasztó a helyzet azért, mivel az osztrák nemzeti bank pesti fiókjának dotatiója mejdnem teljesen ki van merítve. Csak 200,000 frt. készpénz és 600,000 frtnyi hiteltartalék áll rendelkezés alatt. E tény — ha az való — annyiban érdekelheti a pesti a pesti kereskedő közönséget, hogy a nemzeti bank fiókintézete jelenleg még a legolcsóbb pénzforrás. A bankok a kormánytól kapott pénzt drágábban adják ki, a mi mindenesetre visszásság. Pénzalamítás azonban egyhamar nem igen fog bekövetkezni, mert a pénzüintézetek elegendő tőkék felett rendelkeznek.

Beesi tőzsde és pénzek Brassóban május 7.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	72 —
„ „ „ papírban	64 70
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	103 20
Nemzeti bank részvény	838 —
Hitelintézeti „	340 50
London	112 90
Ezüst	111 —
Napoleond'or	9 01
cs. k. arany	5 39
Lira	10 22
Magyar földteherm.	82 75
Bánáti	80 25
Erdélyi	80 —
Porosz taller	1 68
Ikosár	1 69
Rubel	1 68

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferenc.

Nyomatott Römer és Kammernél.

Schwarze A. és Bartha
Brassóban a piacon 16 szám alatt

ismert szoliditással készít legújabb divatu és igen tartós
mindennemű férfi öltönyöket.

Egyszersmind ajánlja a t. cz. közönségnek nagyválasztékú kabát, nadrág és mellény szövetit a legúj-
1—10 tányosabb árákon. 65

Kiadó-ház.

A váruatszában 259-ik szám alatt egy három lakosztálylyal bíró csinos és jó berendezéssel bíró ház, hozzátartozó tágas istálló és szekérszinnel, ugy szintén egy terjedelmes kerttel-együtt, f. évi Sz.-Mihálynapjától kezdve egy vagy több évre haszonbérbe kiadó.

Eladó birtok.

Bolonyában egy földszinti csinos épület, hozzátartozó szép és jól rendezett nagy gyümölcsös kerttel együtt eladó.

A megállapítandó árnak fele része rögtön, másrésze pedig több évek után fizethető.

A kiadóház és eladó birtok felől értekezhetni tulajdonos Schmidt Albert ural.

Brassó, váruatza 259 sz. alatt. 64 2—3

Egy irnok

kerestetik egy urasághoz; ki nőtlen, eddigi alkalmazásáról magát jó bizonyítványokkal igazolhatja, s szép hibátlan német és magyar írással bír.

Bővebb utasítást nyerhet a „Nemere“ szerkesztőségénél. 61 3—3

ORGONÁK!!!

A nagyérdemű egyház-előljáróságoknak figyelmébe ajánlja alólirt, hogy **új orgonák** jelen korszak szerinti készítését különféle diszpozíciókkal, — elválalja.

Ajánlja a már **ösmert jó műveit** a művészet és zene minden kedvelőinek és megrendeléseknél pontos szolgálatot ígér ólcsó árakkal, több évi jót-állás mellett.

51 3—0 **Nagy József,**
zongora-, harmonium- és orgona-művész.
Saját házában, bolgárszeg 1436 szám alatt a gőzfürdővel szemben, Brassóban.